

ВИСНОВОК

рецензента

кандидата педагогічних наук, доцента *Чинчевої Л.В.*

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів

дисертаційного дослідження Гуань Юе

«Формування готовності магістрантів музичного мистецтва до виконавської діяльності на основі українських співацьких традицій»

поданої на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії

з галузі знань 01 – Освіта/Педагогіка

за спеціальністю 014 Середня освіта (Музичне мистецтво)

Актуальність теми дисертаційного дослідження. Вітчизняна система вищої освіти України активно реагує на зміни та виклики часу, особливо у відповідальний період реформування, оновлення, дбає про збереження національних культурних традицій, педагогічних надбань, зокрема, творчого супроводу на засадах наставництва, спадкоємності в передачі виконавського досвіду, опору на національний репертуар. Фахова підготовка магістрантів музичного мистецтва на факультетах мистецтв українських університетів враховує потреби сучасного суспільства, ринку праці, державного запиту на підготовку висококваліфікованих професійних кадрів виконавських спеціальностей. Сьогодні вимагає гостру необхідність забезпечення здобувачами вокальної магістратури отримання необхідної кваліфікації, з урахуванням унікальності вокальної обдарованості, індивідуальних виконавських можливостей та відповідного осягнення необхідного репертуарного надбання на основі співацьких традицій України. З метою глибшого вивчення проблеми формування готовності до виконавської діяльності у процесі співацького навчання, виховання, розвитку і було здійснено дисертаційне дослідження «Формування готовності магістрантів музичного мистецтва до виконавської діяльності на основі українських співацьких традицій» Гуань Юе, в чому й полягає безсумнівна актуальність обраної теми.

Основна дослідницька увага дисертантки зосереджена на формуванні готовності магістрантів музичного мистецтва до виконавської діяльності, яка розглядається системною особистісно-професійною якістю, яка знаходиться у стані постійного збагачення, удосконалення, опирається на виконавський комплекс який передбачає ґрунтовну знаннево-ресурсну, вокально-технічну підготовленість та практичну вокально-виконавську вправність з метою досягнення високого результату – досконалого публічного виконання вокальних творів українських композиторів класиків з метою пропаганди перлин української вокальної культури у процесі професійної самореалізації сольо-виконавського спрямування, що актуально, як ніколи.

Формування означеного феномена доцільно розглядати як складне особистісне утворення, яке характеризується позитивною спрямованістю магістрантів музичного мистецтва до вивчення українського вокального спадку з метою його популяризації у процесі вокально-виконавської діяльності. Виконавська готовність виступає результатом накопичення вокального досвіду магістрами музичного мистецтва у процесі навчання у вокальних класах педагогів-вокалістів, охоплює українську методику вокального навчання, що ґрунтується на оволодінні вокально-виконавською вправністю, вокальною технікою, вокально-виконавськими уміннями та навичками, усвідомленні мотивів і потреб, що у сукупності визначають результативність вокально-виконавської діяльності.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій. Аналіз дисертаційного дослідження Гуань Юе дозволяє чітко визначити науковий апарат, теоретико-методологічну обґрунтованість вихідних положень дослідження, ґрунтовність вивчення досліджуваної теми, що підтверджується: методологічною й теоретичною обґрунтованістю вихідних позицій дисертації; ґрунтовним теоретичним аналізом основних понять за темою дисертації; виявленням причинно-наслідкових зв'язків між теоретичними знаннями та практичною підготовкою студентів факультетів мистецтв. Дисертанткою було чітко визначено структуру формування вокально-виконавської готовності магістрантів музичного мистецтва до виконавської

діяльності на основі українських співацьких традицій, яка охоплює мотиваційно-орієнтаційний, когнітивно-пізнавальний, виконавсько-творчий компоненти; чітко окреслені педагогічні умови для оптимізації процесу дослідження, а саме: організація навчально-творчої взаємодії педагога-вокаліста та магістрантів музичного мистецтва у вокальному класі з використанням українських співацьких традицій; створення іміджу успішного виконавця-вокаліста в музично-виконавській діяльності магістрантів музичного мистецтва на основі використання українських співацьких традицій; розширення мистецького тезаурусу, розвиток вокально-творчої самостійності, сприяння індивідуальному вокально-виконавському зростанню.

Важливим здобутком наукового дослідження Гуань Юе стала вибудована методична модель формування готовності магістрантів музичного мистецтва до виконавської діяльності на основі українських співацьких традицій від мети дисертаційного дослідження до формування означеного феномена та яка представляє повний технологічний цикл; визначено критерії, показники та рівні сформованості готовності магістрантів музичного мистецтва до виконавської діяльності на основі українських співацьких традицій.

На думку дисертантки, українські співацькі традиції вокального виховання солістів є унікальною та продуктивною технологією, яку слід розглядати, як методичну основу здійснення формування необхідного «комплексу соліста-вокаліста», який забезпечить готовність здійснювати вокально-виконавську діяльність, якісно, вправно, професійно.

Наукова новизна та значущість дослідження для науки і практики та шляхи його використання. Новизна полягає в авторській інтерпретації формування означеного феномена «готовності до виконавської діяльності на основі українських співацьких традицій», як складного особистісного утворення, яке характеризується позитивною спрямованістю магістрантів музичного мистецтва до вивчення українського вокального спадку з метою його популяризації у процесі вокально-виконавської діяльності. Практична значущість дослідження полягає в тому, що його теоретичні висновки та

експериментальні результати можуть служити для оновлення змісту навчальних курсів з методики музичної освіти, розробки методичних рекомендацій з формування готовності магістрантів музичного мистецтва до виконавської діяльності а також ураховані специфічні особливості підготовки здобувачів вокальної магістратури України та Китаю.

Повнота викладу результатів дослідження в опублікованих працях. Основні положення дисертаційного дослідження Гуань Юе висвітлено у 9 одноосібних науково-методичних публікаціях здобувача (з них 3 – у наукових фахових виданнях України з педагогіки, одна – у зарубіжному науковому виданні), п'ять статей мають апробаційний характер та отримали належну апробацію на міжнародних науково-практичних конференціях.

Висновок. Дисертація Гуань Юе «*Формування готовності магістрантів музичного мистецтва до виконавської діяльності на основі українських співацьких традицій*» є цілісним завершеним дослідженням, що відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44 і може бути подане до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

Рецензент -

кандидат педагогічних наук, доцент

кафедри хорового диригування

та теорії і методики музичної освіти

УДУ імені Михайла Драгоманова

